

پوختهیهك له وفیتنهیه كه شیخ عبدالله المهاوش دروستیكردوو

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وأصحابه ومن اهتدى بهداه. أما بعد: چه ند پوژيکه شیخ عبدالله المهاوش -خوای گه وره ئیصلاحي بکات- دهستی داووته نانه وهی فیتنهیهك و کردنه وهی ده رگایه کی خراب بو سهر ده عوهی سه له فی له کوردستان و عیراق؛ به پيويستم زانی که به کورتی باسی نهو فیتنهیه بکه م.

سه رته تا:

مه علومه که پيش دانیشتنه کانی چه مچه مال هه نديک له مه شايخي رضوانیه به ئاشکرا و به راسته وخوایی ته حذیران له ماموستایانی کوردستان ده کرد، به لام له دانیشتنه کانی کو تايیدا شیخ سعد النایف هاته ناو دانیشتنیک و بهر له هه موو شتيک وتی: من داوای لیبوردن ده که م که ته حذیرم کردوو، هه له بووم و، داوای گه رده ن ئازادی ده که م.

به لام دواي ماوهیه کی تر دووباره و چه ند باره ده ستیان کرده وه به ته حذیرکردن، ماوهی چه ند سالیکه کو مه لیك مه شايخي رضوانیه له سهر کو مه لیك قسه ی ناراست و نارپه و ته حذیر له م ماموستایانه ده که ن، به تایبته شیخ عبدالله المهاوش که چه ند سالیکه ده ستی کردوو به ته حذیرکردن و تانه دان به شیوازیکی نارپه و ناشرین -دوو له ئادابی طلاب العلم-.

ماموستایان له بهر مه صلحه تی ده عوه که بیده نگی و ئارامیان هه لبارد، به لام سه بر و ئارامی سنوری خو ی هه یه، به داخه وه شیخ عبدالله المهاوش سنوری ته حذیر و ئادابی ته حذیرکردنیشی به زاند.

پيش دوو مانگ ماموستا عبدالکریم قه یتولی نامه ی شیخ عبدالله المهاوش نارد؛ بو نه وهی نه صیحه تی بکات و پي فهرموو: ئایا ته قوای خوای گه وره ناکه ن؟ هه رکه سیك دیته لاتان و پرسپاری ئیمه تان لیده کات ئیلا به خراپترین شیوه ته حذیرما لی ده که یت؟ به پشتیوانی خوای گه وره نه م بابه ته له سه رتان بهرز ده که یه نه وه بو لای زانایان.

شیخ عبدالله المهاوش که عاده‌تی خو‌ی و غه‌یری خو‌یشی وایه راسته‌وخو ده‌ست ده‌که‌ن به:
نصیحتی لک ولإخوانک...

تیدا کو‌مه‌لئیک قسه‌ی ب‌ بنه‌مای کرد و به‌رده‌وامبوو له قسه‌ فرهدان وئیتها‌مکردن و به‌بن
گو‌یگرتن!

پاشان مامو‌ستا عبدالکریم وه‌لامی دانه به‌دانه‌ی قسه‌کانی دایه‌وه و، ئیتها‌مه‌کانی
پو‌چه‌ل‌کرده‌وه، به‌لام ئەو هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر قسه‌ فرهدان و گو‌ینه‌گرتن!

پاشان گه‌یشتنه‌ پ‌یک‌که‌وتن که ب‌چنه لای شیخ عبدالله البخاری و داب‌نیشن.

به‌لام عبدالله المهاوش پابه‌ندنه‌بوو به‌به‌ل‌ینه‌که و وه‌عدی خو‌ی شکاند و، ده‌ستی‌کرده‌وه به
ته‌حذیرکردن، ته‌حذیرکردنیک زور خراپتر و ناشرینتر و، قیزه‌وه‌نتر له ته‌حذیره‌کانی تر،
دوور له ئادابی شه‌ری بو‌ عامه‌ی خه‌لکی، وه‌ دوور له ئادابی تایبه‌تی طلاب العلم.

ت‌ی‌بینی: پ‌یش ئەوه‌ی ب‌چینه‌ سه‌ر قسه‌کانی شیخ عبدالله المهاوش چه‌ند خال‌یک که گرنگه‌
بیزانین:

یه‌که‌م: جیاوازی هه‌یه له‌نیوان ئەو نامه‌ ده‌نگیانه‌ی که شیخ المهاوش بلا‌وی‌کرده‌وه
به‌ناونیشانی: (حقیقة نصیحة الشيخ عبدالله المهاوش لعبدالکریم القیتولی) له‌گه‌ل ئەو
چه‌ند نامه‌ ده‌نگیانه‌ی که (مسر‌به‌) که ت‌ی‌یدا: ته‌بدیع و جنیو و شتم و قسه‌ی نه‌شی‌او
ده‌کات!

دووهم: ک‌یش‌ه و ترسناکی ئەم فیتنه‌ی که عبدالله المهاوش دروستی‌کردوو له‌وه دایه‌ که
به‌ناوی شیخ ربیع قسه‌ ده‌کات!، وه‌ قسه‌ی گیرفانی خو‌ی ده‌داته پال شیخ ربیع!، ته‌نانه‌ت
قسه‌ ده‌داته پال شیخ ربیع و لا یزال دووباره‌ی ده‌کاته‌وه!

س‌ی‌یه‌م: شیخ عبدالله المهاوش سه‌ره‌تا ده‌ستی‌کردوو به‌ ته‌حذیرکردن، هه‌رکه‌سی‌ک
چوو‌ب‌یته لای ئیلا باسی مامو‌ستایانی کردوو! -والبادی أظلم!

چوارهم: ئەوان زۆر باسی حیکمەت، نەصیحەت، ئاداب، مەصلەحە و مەفسەدە دەکەن، بەلام هیچ ناکۆت نەهاتوون بۆین: ئەوەتان ھەلەیه، یەك، دوو، سێ. بەلکو تەنھا بە مجمل دەلێن: توندن، بۆ حیکمەتن، دەعوەى سەلەفە فی ناشرین دەکەن.... ھتد، چەند ئیتمامی تر کە ھەموو کەسێک دەتوانێت ئیتمامات فرە بدات، بەلکو نەك تەنھا ئیتمام بگرە درویشی تێکەوت!

پینجەم: دەلێن: چەند سألە نەصیحەتیان دەکەین! ئەمە درویشەکی شاخدارە، چەندین جار مامۆستا عبدالکریم قەیتولی چۆتە لای شیخ سعد النایف، پێ و توو: چیتان ھەیه لەسەرمان بیلێن، بەلام ئەو ھەر دەیوت ھیچتان لەسەر نیە!، لە ژێرەوێش تەحذیری دەکرد! بەمشۆھە دەعوە و حیکمەت و مەصلحە تمان پێ دەفرۆشنەو؟!

تۆمەت وقسە نەشیاو و حوكمە باتلەكانى شېخ عبدالله المهاوش:

- 1- تە حذير كردن له مامۇستايانى سەلە فى بە خراپترين شىوہ!
- 2- تە بدیع كردن و وە سفکردنى مامۇستايان بە وەى لە سەر رېنگاى (غلاة الحدادية) ن!
- 3- اتھامى مامۇستايان دەكات بە توندى، بە لام تاكو ئىستا بە لگە ناھیننە وە کہ لە سەر جى توندين و لە گەل كى توندين؟! لە بەر جى توندين - ئە گەر توندين -؟
لە كاتىكدا خۆى بە توندترين شىوہ تە حذير دەكات!، طبعاً بە بى بە لگە و نە صيحتە!
- 4- بە ناوى شېخ ربیعە وە قسە دەكات و دەلێت: ئە و رېنگايەى ئىوہ لە سەرینە شېخ ربیع لە سەرى نیه!
- 5- ئىوہ حیکمەتتان نیه.
بە لام خۆى لە وپەرى حیکمەتدايە کہ بە بى بە لگە تە بدیع و تە حذير دەكات.
- 6- ئىوہ تعجل و پە لە پەل دەكەن.
لە كاتىكدا خۆى بە لێنیدا کہ لە گەل مامۇستا عبدالکريم قەيتولى بچیتە لای شېخ عبدالله البخارى دابنیشن، بە لام لە بەر تعجل و بى حیکمەتى خۆى، صبرى نە ما و خراپتر لە جارەن تە حذير و تە بدیعی کرد!
- 7- ئیتھام دەكات و دەلێت: ئىوہ قسەتان لە سەر عبداللطيف کرد و تە بدیعتان کرد
پیش ئە وەى شېخ ربیع قسە بکات، لە كاتىكدا شېخ ربیع دەیفەرموو قسە لە سەر عبداللطيف مەكەن!
- ئە مە درۆیەكى شاخدارە بە ناوى شېخ ربیع، کەس پیش شېخ ربیع عبداللطيفى تە بدیع نە کردووە، وە شېخ ربیع هیچ كاتىك ئینکاری لە مامۇستايان نە کردووە لە رەد نە دانە وەى مامۇستايان بۆ هەلە ئاشکراکانى عبداللطيف، وە لە مەنەجى سەلە فى نیه کہ هەلەى ئاشکرا بە ئاشکرا رەدى نە دریتە وە!، شېخ ربیع یش لە سەر هەمان مەنەجى سەلە فى دەروا کہ هەلەى ئاشکرا بە ئاشکرا رەد دەدریتە وە.
- 8- دەلێت: ئىوہ بە فەخر و شانازی وە باسى ئە وە دەكەن کہ پیش زانایان عبداللطيفتان تە بدیع کردووە، ئە مەش تقدم بين یدی العلماء.
ئە م قسەیه بوھتانه و هیچ ئە صل و ئە سامى نیه!

9- ئىۋە ھەردەلەين: شىخمان ربيع، شىخمان ربيع، بەلام تەنھا دەعاۋايە (بانگەشەيە)، ئەۋە مەنەھە جى شىخ ربيع نىيە.

10- دەلەيت: ئىۋە ئەۋەندە ناۋى شىخ ربيع دەھيەن و قسەى دەھيەننەۋە، كەسىك نەتان ناسيت دەلەيت: ئەۋانە بەردەۋام لەگەل شىخ ربيع بوۋنە! شىخ المھاۋش ۋەك فەخر و بەكەم دانانى مامۇستايانى تر دەلەيت: من 12 سال ملازمەى شىخ ربيع م کردوۋە، بەلام ئىۋە لای كى خویندوتانە...

لە ۋەلامیدا مامۇستا عبدالکريم قەيتولى فەرموۋى: ۋاز لە ۋەخۇبەگەۋرەزانين و بەكەمدانانى بەرامبەر بېنە، ئەۋەش مەنقەبەيە بۇ ئېمە كە زور و تەکانى شىخ ربيع باس دەكەين، ئايا ھەدداديت بينيوە ئەۋەندە باسى شىخ ربيع بکات؟

11- دەلەيت: ئەۋانە ەصاۋەن، ئەحمەقن، جاھلن، تېناگەن، ەقلىان نىيە، طحالبن (قەۋزە و پيسن!). دەلەيتن: اوطى (ۋاطى: جنىۋىكى پيسى بازارپە، لە سعودىيە كەسىك لەسەر ئەم قسەيە 5 جەلدى لیدراۋە).

ئەمە زمان و ئەدەبى قسەکردنى شىخى گەۋرە عبدالله المھاۋش ە، كەچى ئىتھامى مامۇستايان دەكات بە بى ئەدەب و بى ھىكمەت و صغار!.

12- ئىتھامى مامۇستا سيروان دەكات و دەلەيت: رەدى شىخ سعد النايىف ى داۋەتەۋە لەسەر جياۋازىکردن لە نيۋان (ەقيدە و مەنەھەج). دەلەيت: قسەم لەگەل کردوۋە -ۋاتە لەگەل مامۇستا سيروان- ۋتەى زانايانم باسکردوۋە بەلام تېناگا!.

ئەم قسانەى المھاۋش: لە ئەلىف تا كۆتايى ھىچى ئەصل و ئەساسى نىيە! خەيال يان خەۋنىكە بۇ خۇى دروستىکردوۋە، لەسەر ئەم شتە بى بنەمايە ھوكم و جنىۋ بە مامۇستا سيروان دەدات!.

پېشى ۋتراۋە راست نىيە، ئەصلى نىيە، ئەگەر ئەصلى ھەيە: بېنە رەددەكەى مامۇستا سيروان!.

بەلام ئەۋا لايزال ئەم قسەيە دوۋبارە دەكاتەۋە؛ چونكە عىنادە و ھەر قسەيەك فېرە بدات پېداگرى لەسەر دەكات، ئەگەر دە جارىش بۇى دوۋبارە بکەيتەۋە!.

13- دفاع له مامۆستا جمعه دهكات كه له گه‌ڵ كه‌سیكى موبته‌دیعی وه‌ك عماد طارق دانیشتوو، كه‌چی ته‌حذیر و تانه له مامۆستا سیروان ده‌دات كه انكاری له‌م دانیشتنه‌ کردوو.

له‌ كوێی مه‌نه‌ه‌ی سه‌له‌ فی هاتوو ده‌فاه له‌ كه‌سیك بكه‌یت كه‌ له‌ گه‌ڵ موبته‌دیعی دانیشت، له‌ به‌رامبه‌ردا ته‌حذیر له‌و كه‌سه‌ بكه‌یت كه‌ ئینكاری له‌ دانیشتن له‌ گه‌ڵ موبته‌دیعی بكات؟! ئه‌گه‌ر ئینكار كرده‌ش توندی تیدا بێت -به‌گومانی خۆت- ئه‌واتره‌ ته‌حذیر له‌و كه‌سانه‌ بكه‌یت كه‌ له‌ گه‌ڵ موبته‌دیعی داده‌نیشن! مه‌نه‌ه‌ی سه‌له‌ فی به‌مشیه‌یه‌، شیخ ربیع یش ئاوا فیڕی کردووین له‌ کتیب و وانه و محازره‌کانی، نازانم تۆ 12 ساڵ موله‌زه‌مه‌ی شیخ ربیع ت کردوو به‌ موخالفه‌ی ده‌كه‌یت و، ده‌شته‌وی ئه‌و موخاله‌فه‌ كرده‌ بده‌یته‌ پال شیخ ربیع!؟

14- به‌ مامۆستایان ده‌لێت ضعیف فی العلم، ضعیفاء، كه‌چی به‌شایه‌تی مشایخی رضوانیه له‌ سوێجی چمچمال و تیان ئیوه له‌وان زۆر به‌ مستواترن له‌ علم و أدب، كه‌چی ده‌فاه له‌وان ده‌كه‌ن كه‌ هه‌له‌ی زه‌قیان هه‌یه‌، ته‌حذیریش له‌م مامۆستایانه ده‌كه‌ن!.

15- اته‌مامان ده‌كات كه‌ پێش علماء كه‌وتووین، كه‌چی خۆی: پێش علما ته‌حذیر و ته‌بدیع ده‌كا! وه‌ پابه‌ند نه‌بووه به‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای علماء! ئه‌مه‌ش مخالفی اصولی منه‌جی سلفیه‌.

16- به‌رگری له‌ كه‌سانێك ده‌كات كه‌ بونه‌ته‌ مایه‌ی نانه‌وه‌ی فیتنه‌، له‌وانه‌ عثمان احمد، به‌ فیسبوکی نه‌خوازراو فیتنه‌ی ناوه‌ته‌وه‌ و قسه‌ی به‌ مامۆستایان وتوو، پاش كه‌شف بوونی، بۆ ره‌واهیه‌تیدان به‌ كاره‌كه‌ی خۆی قسه‌ی زانیانی برپوه (به‌تر) کردوو، دووباره‌ پاش كه‌شف بوونی خیانته‌تی علمی و قه‌تعه‌کردنی قسه‌ی زانیان، ته‌وبه‌کی مجملی کردوو.

بوچی له‌ گه‌ڵ كه‌سانی نه‌خۆش ئاوا نه‌رم و ئاسانکاری و ده‌فاه ده‌كه‌ن، به‌لام له‌ گه‌ڵ مامۆستایان ئاوا به‌ توندی مامه‌له‌ ده‌كه‌ن؟

17- ده‌لێت: ئه‌وانه له‌ گه‌ڵ صه‌یب العراقی چوونه‌ته‌ لای شیخ ربیع، شیخ ربیع به‌وانه‌ی وتوو ضعیفن! (وقال الشيخ ربیع فیه‌م هؤلاء ضعیفاء!).

هیچ کاتێك ئه‌و مامۆستایانه له‌ گه‌ڵ صه‌یب العراقی نه‌چوونه‌ته‌ لای شیخ ربیع!، نازانین كام له‌م مامۆستایانه (مامۆستا عبدالکریم سلیمانی، مامۆستا جمعه، مامۆستا محسن) چووبوونه‌ لای شیخ ربیع و وای پێگوتبوون!.

واته هيچ يه كيك له و مامۆستايانه نه بوونه كه شيخ عبدالله المهاوش به ناوې شيخ ربيع ده لیت: به وانه ی گوتوه ضعفاء!.

ئهو مامۆستا به پړزانه چه ندين جار چونه ته لای شيخ ربيع و چه ند هه له ی عبداللطيف يان بو شيخ ربيع بردوو، هيچ جار يك نه ی وت: ئیوه ضعیف!.

وه له چه مچه لیش له ناو چه ندين كه س مه شايخی رضوانیه به تایبته شيخ سعد النایف و ابو حارث المشهدانی وتیان: أنهم ضعفاء جدا في المنهج! -مه به ستیان مامۆستا: جمعه و عبدالکريم و محسن...بوو.

18- به ناوې شيخ ربيع ده لیت: ئیوه ره دی عبداللطيفتان داوه ته وه و پيش زانایان كه وتوون!.

ئهو مامۆستا به پړزانه چه ند سهردانى زانایان کردوو، وه پپیان راگه یاندوون كه له نیوان نه وان و عبداللطيف ره ددانه وه هه یه، كه سیان نه یان فهرموو: ئیوه بو پيش زانایان ده كه ون و ره د ده د نه وه؟

كه ی له مه نه جی سه له فی بووه ته نها زانایان ره د بده نه وه؟

ئمه مه قسه كردنه به ناوې شيخ ربيع، ئمه مه خيانه ته له شيخ ربيع كه شتيك ده د ه بته پالی له كاتيكا ئمه مه مه نه جی ئهو نیه و وای نه وتوو!.

ئه گهر به قسه كه ی عبدالله المهاوش بكه ين وهك ته نازوليك: باشه كئ له زانایان به تو ی وتوو: ره د بده وه؟ ته حذیر بكه به زولم؟ بئ ئه ده بی و قسه ی نه شیاو و جنيو بده به مامۆستایان سه له فی؟ -حاشا هيچ زانايهك و طالب علميك ئهو قسه یه ناكات-.

ئهی شيخ عبدالله المهاوش بو پيش زانایان ده كه ویت؟ یان پيشكه وتنی زانایان بو تو حيكمه ته؟ یان مه به ستت له پيشكه وتنی زانایان نه فسی خوته!.

19- ده لیت نه صيحه تیانم کردوو! تیناگه ن!.

هيچ نه صل و نه ساسی نیه!، مامۆستا عبدالکريم نامه ی بو ناردوو و نه صيحه تی شيخ مهاوشی کردوو كه واز له و ته حذیراته به ينی! چونكه ئهو چه ند سألته ته حذیر ده كات!، كه چی ئیستا شيخ المهاوش سوته كانی خوی بلاو كردۆته وه ده یه وی وانیشانی بدا كه ئهو نه صيحه تی کردوون!، به لام نامه سوتیه كانت پاش ته حذیراتی چه ند سألته كه مه شايخی

رضوانیه دهیکه ن!، ئایا مه نه جی سه له ف و زانایان ئه وهیه پاش ته حذیرکردن نه صیحه ت
بکه ن؟!

20- ده ئیّت: ئه وانه به س خه ریکی ره ددانه وهی سه له فیه کان، هیچ ره دیان نیه له سه ر
صو فی و حیزیه کان!

ده بیّت که سیکی راستگو هه بیّت پروا به م قسه یه درو یه شاخداره بکات؟ به بی عیلم چو ن
قسه ده که یت له سه ر مامو ستایان؟! ئه وانه ی تو دفاعیان لی ده که یت کامیان هی نده ی ئه و
مامو ستایانه ره دی صو فی و ئیخوانی و ته کفیریه کان داوه ته وه؟!
ئه ی شیخ المهاش ئه وانه ی تو دفاعیان لی ده که یت، هه ندیکیان هیشتا یه کجاریش
نه یان توانیوه ناوی عبداللطیف به یّن!، هه ندیکی لا یزال کی شه ی هه یه و تی ناگات که ئایا
حیزبی هه جر ده کریّت یا نا؟! -له م بابه ته کی شه ی هه بیّت ده بی بابه تی وردتر حا لی چو ن
بیّت؟!

21- ده ئیّت: ئه مانه طعن له عرض و ناموسی سه له فیه کان ده دن!.

تانه و طعن له عرضی کئ له سه له فیه کان دراوه؟
شیخ عبدالله المهاوش زور ئیتهام داو یّت و به زو ریش ده یه و یّت بیکاته مال له سه ر
مامو ستایان! به لگه بی نه تانه له عرضی کئ دراوه؟!
به لکو ئه وانه ی تو دفاعیان لی ده که یت، هیچ موقفیان نیه که له لایه ن که سه نزیکه کان ی
خویانه وه قسه به عرض ی مامو ستایان ده در یّت!.

له کو تا ییدا:

له سه ر ته حذیرکردن و ته بدیعکردنی که سی سه له فی به بی به لگه، کاتیک به شیخ عبید
الجابری -رحمه الله تعالی- فه رمووی عبداللطیف به بی به لگه سه له فیه کان ته بدیع ده کات
و پیان ده ئیّت هه دادیه، فه رمووی: (ویل لمن کان خصمه السلفی یوم القیامة!).

وه شیخ عبدالله البخاری حفظه الله تعالی- فه رمووی: (أنا قلت لعبداللطیف اترك کلمة
حدادی، حدادی، ما کل انتقدک تقول علیه: حدادی!).

له پيش شيخ عبدالله المهاوش كه سانی تری وهك عبداللطيف و ملا وریا و چەندین مامۆستایای تر، ئیتهامی ئەو مامۆستایانەیان کردوو بە هەدادی و بێ حیکمەت، بەلام تاكو ئیستا كه سیك به لگه ی نه هیناوه ته وه له سه ر هەدادیه تی ئەو مامۆستایانە، به لكو هەر ئەوان سەرەتا ته بدیع ده كه ن، ته حذیر ده كه ن، وشه و قسه ی نه شیاو و بێ ئەده بی به کارده هی ن!.

شيخ عبدالله المهاوش ئەگەر تۆ ته حذیر ده كه یت و رهد ده ده یته وه به به لگه و زانستیانه وه لام بده وه، نه ك ته نها قسه فری بده یت، یان به زۆر به ته ویت شتیک كه هیچ حه قیقه تی نه ییت بیکه یته مال له سه ر مامۆستایان، وه بۆشت روون بکه نه وه كه ئەمه حه قیقه تی نیه، كه چی تۆ هەر سور بیت و عینادی بکه یت و بلییت: وایه!.

تۆ زۆر باسی علم و علماء ده كه یت، له کوپی علم و علما هاتوو ته نها جنیو فره بده یت؟ له کوپی علم و علماء هاتوو حوكم له سه ر شتیک بینا بکه یت كه هیچ ئەصل و ئەساسی نه ییت؟!

خانی کۆتایی: لایزال داوای به لگه ده كه ین كه ئەم مامۆستایانە له غولاتی هەدادی بن؟ وه مامۆستا سیروان كه ی رهدی سعد النایف ی داوه ته وه؟ رهد كه به ی ننه، وه كه ی شیخ مهاوش قسه ی له گه ل م. سیروان کردوو له سه ر ئەم رهد ه - وه همیه -؟! قسه کان به ی ن! وه كه ی شیخ ربیع به و مامۆستایانە ی وتوو: ئەوان ضعیفن؟!

والله المستعان

ونعوذ بالله من الفتن ما ظهر منها وما بطن.